

1881-03-11

SENDER

Wilhelmine Skovgaard

RECIPIENT

Joakim Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

Sender's location:
Paris

Mentioned people:
Niels Nørgaard Aggersborg
Albrecht Cruusberg
Magdalene Cruusberg
Elisabeth Giersing
Anne Irgens
Janus la Cour
Susette Maribo
Niels Skovgaard

Archive:
Mappe 16 nr. 09

TRANSCRIPTION

Mappe 16

Brev 9

Kjøbenhavn den 11. marts 1881

Min kjære Joakim! Hjertelig Tak for Dit Brev, det er rigtignok nydeligt af Dig at skrive to Gange til mig inden at jeg har sendt Dig Brev, jeg blev ordentlig overrasket, men tillige saa inderlig glad, jeg løb strax in til Onkel og fik Anna med for vi i Forening kunde høre det, og Gud være lovet, det indeholdt ikke andet end hvad der var godt og fornøieligt. I den sidste Tid havde jeg ofte tænkt paa Dig, jeg var glad ved at tænke Du nu var kommen over den Tid, da Du forsøgte paa at bruge Din Madras som Overdyne og naar vi havde kaalde stronge Dage, som her ikke har været saa faa af, saa haabede jeg paa at Du maaske nu begyndte at have Foaarsfølelser men med alt dette saa begyndte jeg dog at længes efter at høre fra Dig, og naar jeg saa Dine Söskende var det Förste, at spørge om der var kommen Brev. Niels bemærkede denne Spörge og en Dag sagde han, ved Du hvad Faster, naar jeg en Gang kommer til at reise, saa maa Du ikke blive urolig fordi det varer længe inden jeg skriver, var det ikke at være fremsynet, jeg svarede strax, at det vilde jeg hellerike være, men senere tænkte jeg, hvorfor mon jeg ikke vilde være det, jeg tror dog egentlig, at jeg holder lige meget af Eder Begge. Jeg synes jeg skulde forstå, dette hvorfor, og nu troer jeg det er saa, at hos Dig, der er Ligevægt og Inderlighed altid

-2-

tilsyne, og derfor troer man at kunde beregne Dine Handlinger, men hos Niels viser Fölelseslivet sig mere glimtvis, og saa falder man ikke paa at kunde beregne ham, hans Forskiellighed [?forandres] ikke, det er Noget som hörer ham til, saa saaledes fik jeg Eder begge til at træde frem for mig, jeg vil dog saa gjerne forstaa Eder, thi som I ere, er jeg inderlig glad for Eder. Vi har ikke haft det rigtig godt i det nye Aar men nu lader det til at være overstaaet. Onkel har haft smaa Bylder i det ene Øre, men som nu omtrent ere lægte, men det har efterladt en Susen, for samme Øre, som gör at han ikke kan høre med det, men det gaar vel fort med Tiden. De Bylder Du har hört om at jeg havde i Ansigtet vare rigtignok saa smaa, at de ikke havde fortjent at blive omtalt, men hvad der i lang Tid forhindrede mig i at skrive var, et daarligt Øje, det var Forkjölelse der viste sig paa den Maade, jeg maatte gaa med Klap for det og holde mig inde i 12 Dage, da det var overstaaet fik jeg en temmelig stærk Tandpine og Ørepine, som holdt ved i længere Tid. Intet vilde hjælpe, men tilsidst forsøgte jeg Feberpiller og nu er jeg helbredet, det er en stor Nydelse at føle sig rask naar man saa længe har gaaet og skrantet og ikke duet til noget.

-3-

D 16. Dette Brev har maate vente på sin Fulændelse der kom flere Ting som optog mig, deriblandt Efterretningen om at Svoger Cruusberg er död, siden uden forudgaaende Sygdom, de nærmere Omstændigheder kjender jeg ikke endnu, han var 79 Aar gammel, det vil sagtens have betydelig Indflydelse paa Lenes Indtægter i Fremtiden, om han ellers efterlader noget dybt Savn hos sin Familie ved jeg ikke jeg har ingen Mening om hvor meget han har været for dem.

Enkedronningens¹ död har gjort større Indtryk paa mig, ikke fordi man er bedrövet for hun er gaaet bort, thi hun var trot og torngte til Roe, men hendes Minde er saa deiligt at se hen til, det gjør saa god at see et Menneske naae saa langt hen i det Godes Gjerning, Ønsket om selv at kunde komme med og naa langt på den samme Vej bliver saa levende, blaat man kunde holde det fast og faa det til at gaa over til Gjerning. Enkedronningen har inden sin Död sørget for at Fru Maribo skal have Bolig på Skolen, hun skal ikke længere give Timer i Skolen men bestyre den, hun sagde at Enkedronningen havde sørget saa omhyggeligt for hende. Vi har levet meget stille siden Nytaar sagtens noget fordi vi ikke har været raske vi har endnu ikke været i Theatret, men det er fordi der ikke bliver givet noget som vi har Lyst til at se.

-4-

I Morgen Torsdag skal Apothekerens² spise hos os tillige med La Cour og Dine Söskende, gid Du og kunde være med, jeg husker saa godt den livlige Aften Du var her, da vi to sad i den lille Sopha, og Du vilde ikke jeg maatte betale Reisebogen, for Du fandt den var for dyr Du kjære skikkelige Joakim. Dersom Du nu skulde finde at dette er et löjerligt Brev kuns full af Snak og Vrövl, saa kan Du vistnok have megen ret heri, men jeg synes dog det er saa morsomt saadan at sidde og smaasnakke med Dig, det er saa længe siden jeg har gjort det, jeg oplever for Lidet til at have noget at fortælle, naar jeg undtager Torsdagen, saa tilbringer hvor Eftermiddag og Aften i Onkels Værelse, og han og jeg skiftes til at læse höit det er meget hyggeligt og vi har gode Ting at læse i, saa Tiden bliver os aldrig lang men saaledes ligner den ene Dag den anden. Dine Söskende var jeg sammen med i Söndags hos Apothekerens de fik dem en Vhist vare lystige og havde det altsaa godt, som jeg haaber de ogsaa har det nu.

Apothekerens har det ogsaa godt men i Dag har vi hört at Elisabeths to smaa Dreng Einar og Ove have faaet Kihoste. Johnsens tænker paa at komme her over först i April, men for Øjeblikket ligger han med et Hul paa Benet, det er bleven saa slemt fordi han i Embedsiver har forsömt det, blot det snart maatte komme sig. Onkel og Anna sender Dig en hjertelig Hilsen

og selv er jeg som altid Din inderlig Hengivne Vilhelmine Skovgaard.

¹ Dronning Caroline Amalie 1796-1881. Gift med Christian VIII. Hun var nært knyttet til N.F.S. Grundtvig og engagerede sig i asyl, pleje- og skolevirksomhed.

² Apoteker Niels Nørgaard Aggersborg (1825-1895)

Kjøbenhavn d 11 Marts 1881

Min kjære Jøsef! Hjertelig Tak for Dit Brev, det er rigtignok
mødeligt af Dig at forise så Gange til mig inden at jeg har sendt Dig
Brev, jeg blev ordentlig overrasket, men tillige så inderlig glad,
jeg løb straa ind til Onkel og fik Anna med for at vi i Forening
kunne høre det, og Gud vare lovet, det indeholdt ikke andet end
hvad det var godt og fornøieligt. I den sidste Tid havde jeg
ofte tænkt paa Dig, jeg var glad ved at tænke Din mi var kommen
over den Tid, da Du forsøgte paa at bruge Din skodras søn
Overdigne, og naar vi havde kvalde strenge Dage, som her ikke
har været saa faa af, saa haabede jeg paa at Du maatte mi
begynde at have Fornøielse, men med alt dette
saa begynde jeg dog at langse efter at høre fra Dig, og
naar jeg saa Dine Brevende var det første, at spørge om det
var kommen Brev. Måske bemærkede denne Spørgen og
en Dag sagde han, ved Du hvad Taster, naar jeg en Gang
kommer til at rejse, saa maa Du ikke blive isorelig fordi
det varer Lange inden jeg foriser, var det ikke at være
fremfjernet, jeg prøvede straa, at det vilde jeg hellere være
men senere tænkte jeg, hvorfor mon jeg ikke vilde være det
jeg troet dog egentlig, at jeg holdet lige meget af det Byg
Jeg fjerner jeg skidele forstaa, dette hvorfor, og mi troet jeg
det er saa, at hos Dig, der er Ligevægt og Inderslighed altid

Tøffjens, og derfor troet man at kinnde berøge Dem
 Kærlighed, men her skeds efter Tøffjenslevet sig mere
 glædelser, og sin færdig man ikke paa at kinnde berøge
 dem, kan Tøffjenslevet forberede, ikkedet at dog sin
 hørst kanne det, og sin færdig sig sig sin hørst det
 at kinnde frem for mig, og vil dog jægjøre sin færdig
 Edel, sin sin Tøffjens, og sig sin kinnde glad for Edel.
 Vi har ikke haft det rigtig god, i det sig. Men men
 leder det til at vore overførsel. Ankl har haft sin
 Bøffjens i det ene Persone sin sin omstødet om Tøffjens,
 men det der overførsel om Tøffjens for sin sin Persone
 pjet at han ikke kan hørst end det, men det gaar vel
 ind med Tøffjens. De Bøffjens Din har hørst om at sig
 kinnde i Bøffjens sin rigtig nok sin sin kinnde at kinnde
 kinnde forberede at kinnde omstødet, men kinnde det i lang Tid forberede
 mig sin at sin kinnde var, at kinnde sig, det var Tøffjenslevet, det
 rigtig sig paa den kinnde, og kinnde gaar ind kinnde for det
 og kinnde mig kinnde i K. Dag, at det var overførsel sig
 sig sin kinnde mig sin kinnde sin Persone sin kinnde
 ved i kinnde Tøffjens Tøffjens kinnde kinnde, men kinnde sig
 og Tøffjenslevet og sin at sig kinnde kinnde, det at sin kinnde
 kinnde i kinnde sig kinnde, men sin kinnde sin kinnde
 kinnde, og kinnde kinnde til kinnde.

116 Dette Torus har maade vende paa sin Tidende, ji
 der kom flom tung jens opdag mig, dristende! Efteraandningen
 om al Togeter Brindesberg og stød, inden, paaregaende
 Lygdem, de normen Afensigjehel, kjendte jeg ikke
 endvidere, der var i det gamle, idet det fagtes, naar det sigelig
 Sættelstjæft paa Venes Tænder, i Tænderne, om han ellers
 efter, naar noget liget Loven her sin Familie ved jeg ikke, jeg
 har ingen Mening om boormegle har har vort for dem.
 Endviderringerne Død har gjort fjætte Tænder paa mig,
 ikke fordi man er lidvidt for him og gaad, troldsthi him
 val trod og borste til Stocmen, havde skide i saa
 deilig, al jeg her tal, det gjer paa godt, al for al othvæst
 naar paa lang, her i det gode Gjorning, i Gufel om
 fide al kunde komme ind og naar lang paa den fæmme
 Vag, bliver paa levend, ddaad man kunde holde det fæst
 og paa det tal al paa over til Gjorning. Endviderringer
 har inden sin Død, finge for al den Hæder, fæst have
 Bold paa Skolen, her i fæst, ikke længere paa Tæm
 i Skolen, naar fæst, der, him fæst, al Endviderringer
 kunde finge paa omhyggelig for hende. Vi har levend
 fæst, inden Skolen fæst, naar fæst, vi ikke der vord, fæst
 vi har endvidere ikke vord, i Thæder, man al er fæst, der
 ikke fæst, giend, naar Loven vi har fæst, tal al fæst.

I Morguen Torsdag skal Apothekerens Spijs hos os hellig med
de Boier og Dine Løfkomde, gid Du og kunde være med,
jeg tænkte for godt den sidste Aften Du var her, so vi lo sad
i den lille Sopha, og Du vilde ikke jeg maatte betale Papietogen
for Du fandt den var for djer Du kjør skikkeligt, Takim.
Derfor Du mig skulde finde at dette er et løst Brev kimer
fjell af Snak og Vrovl, for kan Du vilstnok have megen
Rid her i, men jeg synes dog at os for morjont jaden at
sidde og smaafrakke med Dig, det er for lange siden jeg
har gjort det, jeg oplever for lidt til at have noget at fortælle,
naar jeg indtager Torsdagens for tilbringer hvor Eglersmidde
og Aften i Oukels Bordspis og kan og jeg skifter til at løse høit at
er meget kjigelig og vi har gode Ting at løse i, for Tiden bliver os aldrig
lang men saaledes kjører du ene Dag den anden. Dine Løfkomde
var jeg sammen med i Søndage hos Apothekerens de fik
den en Vidsk vare Gylige og havde det allas godt som jeg
haaber de og for har det mig. Apothekerens har det og for
godt men i Dag har vi høit at Elisabets lo sinas Dronke
Einat, og Aeg har faad Hilsen. Johnsen tænker
naa at komme her over forst i April, men for Gidde sket
lyger han med et Skilpan Bered, der bliver for frem
forste han i Embetivet har forstom det, blot det snart
maatte komme sig. Oukel og Anna junder Dag en kjortelig Hilsen
og selv er jeg som altid Din endelig Kæmpine Taster Vilhelmus Skovgaard